

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci v Králové – pobočka v Pardubicích rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Jana Dvořáka a soudců Mgr. Ondřeje Bartoše a Mgr. et Mgr. Jaroslava Vávry ve věci

žalobkyně: **E. V.**
zastoupená advokátem Mgr. Stanislavem Bodlákem
sídlem Petrov nad Desnou 270, 788 16 Petrov nad Desnou

proti
žalovanému: **Krajský úřad Pardubického kraje, IČ 70892822**
sídlem Komenského náměstí 125/ 532 11 Pardubice

v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 21. 12. 2022, č. j. KrÚ 97754/2022,

takto:

I. Žalované rozhodnutí Krajského úřadu Pardubického kraje ze dne 21. 12. 2022, č. j. KrÚ 97754/2022, se ruší a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.

II. Žalovaný je povinen nahradit žalobkyni náklady řízení ve výši 22 793,18 Kč, a to ve lhůtě 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku, k rukám právního zástupce.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Rozhodnutím, uvedeným v záhlaví tohoto rozsudku, žalovaný pro opožděnost zamítl odvolání žalobkyně proti rozhodnutí Magistrátu města Pardubic, odboru dopravy (dále jen „správní orgán prvního stupně“) ze dne 23. 3. 2021, č. j. MmP 30368/2021. Tímto rozhodnutím správního orgánu prvního stupně bylo vydáno společné povolení, jímž byl schválen stavební záměr „Rekonstrukce chodníku v ul. Pohránovská, vč. odstavných ploch“, SO 101 – Chodníky a parkovací plochy na pozemcích p. č. Xa (ostatní plocha), Xb (ostatní plocha), Xc (ostatní plocha), Xd (ostatní plocha), vše v katastrálním území X (dále v textu již název katastrálního území neuváděn).

II. Shrnutí žalobní argumentace

2. Žalobkyně napadla rozhodnutí žalovaného včasnou žalobou podanou podle § 65 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“) a doručenou krajskému soudu dne 21. 2. 2023. Domáhala se zrušení napadeného rozhodnutí pro rozpor s právními předpisy, nezákonnost, nesprávnost a nepřezkoumatelnost. Napadené rozhodnutí žalovaného dle tvrzení žalobkyně vyšlo z nedostatečně zjištěného skutkového stavu věci. Žalovaný porušil základní zásady činnosti správního orgánu – zásadu legality, ochrana nabytých práv v dobré víře a materiální pravdy. Žalobkyně předně namítala, že odvolání podala včas. Žalobkyni nemohlo být předmětné prvoinstanční rozhodnutí stavebního úřadu doručeno prostřednictvím veřejné vyhlášky, nýbrž se tak mělo stát osobně, neboť byla (resp. právní předchůdce žalobkyně byl) účastníkem řízení podle § 27 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád (dále jen „správní řád“), když v jejím případě šlo o účastenství v řízení dle § 94k písm. c) zákona č. 183/2006 Sb., stavební zákon (dále jen „stavební zákon“).
3. Žalobkyně tvrdila, že je vlastníkem stavby (betonové přístupové cesty ke garáži a chodníku k rodinnému domu) situované na pozemku p. č. Xc, která byla stavebně povolena rozhodnutím Magistrátu města Pardubic dne 29. 6. 1999, č. j. T 97/1721/99/To a kolaudována rozhodnutím téhož stavebního úřadu ze dne 10. 11. 2000, č. j. T 97/1721/99/00/To. Předmětné stavby ve vlastnictví žalobkyně byly stavebním záměrem „Rekonstrukce chodníku v ul. Pohránovská, vč. odstavných ploch“ přímo dotčeny, když stavební činností došlo k jejich částečnému odstranění. Z tohoto důvodu měla žalobkyně za to, že jí nemohlo být doručeno stavební povolení veřejnou vyhláškou, ale výlučně osobně do vlastních rukou.
4. Žalobkyně dále namítala vady postupu, který předcházel vydání napadeného rozhodnutí. Žalovaný porušil § 37 odst. 3 s. ř., když nevyzval žalobkyni k odstranění vad odvolání, které bylo podáno jako blanketní, a nepomohl odstranit nedostatky podaného odvolání, resp. nevyzval k odstranění vad a neposkytl k tomu přiměřenou lhůtu.
5. Žalobkyně závěrem namítla, že prvoinstanční rozhodnutí bylo vydáno bez nezbytného stanoviska místně příslušného dopravního inspektorátu, když ve spise založené stanovisko pozbylo své platnosti a nemohlo tak být užito pro účely posuzovaného stavebního, resp. společného řízení.

III. Shrnutí vyjádření žalovaného

6. Žalovaný navrhoval zamítnutí žaloby. Ve vyjádření k žalobě setrval na důvodech vydání napadeného rozhodnutí. Rekapituloval, že správní orgán prvního stupně obdržel dne 28. 12. 2021 odvolání, které napadalo společné povolení ze dne 23. 3. 2021, č. j. MmP

30368/2021. Odvolatel tvrdil, že mu bylo předmětné rozhodnutí doručeno dne 10. 12. 2021 prostřednictvím jeho právního zástupce, který se seznámil s obsahem spisu, vedeného v dané věci stavebním úřadem. Dále odvolatel tvrdil, že podané odvolání doplní ve lhůtě 15 pracovních dnů. Žalovaný konstatoval, že předaný spisový materiál neobsahoval doplnění odvolání. Předmětné odvolání bylo podáno mimo správní lhůty, které uvádí správní řád i stavební zákon. Předmětná stavba byla již zkolaudována. Zmíněné doručení dne 10. 12. 2021 prostřednictvím právního zástupce není možné brát v žádném případě jako řádné doručení rozhodnutí. Doručení bylo provedeno řádně dle stavebního zákona a správního řádu veřejnou vyhláškou. Ze shora uvedených důvodů bylo odvolání podáno opožděně a rozhodnutí správního orgánu prvního stupně nabylo právní moci 24. 4. 2021.

IV. Shrnutí vyjádření žalovaného k výzvě soudu

7. Krajský soud vyzval žalovaného k vyjádření se k námitce žalobkyně, že v důsledku realizace stavebního záměru „Rekonstrukce chodníku v ul. Pohránovská, vč. odstavných ploch“ došlo k částečnému faktickému zničení stavby betonové přístupové cesty ke garáži a chodníku k rodinnému domu. Žalovaný se měl zejména vyjádřit, zda tuto skutečnost považuje za nespornou.
8. Žalovaný k tomu uvedl, že předmětná otázka nebyla obsahem odvolání. Žalovaný vedl odvolací řízení na základě skutečností uvedených v odvolání odvolatele. Odvolání bylo blanketní a bylo podáno mimo lhůtu pro podání opravného prostředku. Žalovaný dále konstatoval, že si nemohl odvolací body vlastní úvahou domýšlet. Žalovaný tedy postupoval standardním způsobem, kdy prostudoval předmětnou projektovou dokumentaci a zkoumal soulad postupu správního řízení.

V. Shrnutí vyjádření žalobkyně k výzvě soudu

9. Krajský soud vyzval žalobkyni k doložení rozhodnutí Magistrátu města Pardubice ze dne 29. 6. 1999, č. j. T 97/1721/99/To, a kolaudačního rozhodnutí téhož stavebního úřadu ze dne 10. 11. 2000, č. j. T/97/1721/99/00/To. Žalobkyně dále měla označit, případně předložit důkazy k prokázání tvrzení, že uvedená stavba byla částečně zničena v důsledku realizace stavebního záměru „Rekonstrukce chodníku v ul. Pohránovská, vč. odstavných ploch“.
10. Žalobkyně k výzvě soudu předložila požadovaná rozhodnutí a k otázce prokázání tvrzení, že předmětná stavba byla částečně zničena v důsledku realizace stavebního záměru „Rekonstrukce chodníku v ul. Pohránovská, vč. odstavných ploch“ navrhla důkaz fotodokumentací.

VI. Jednání soudu

1. Krajský soud věc projednal při jednání konaném dne 27. 9. 2023 za účasti stran. Strany odkázaly na svá předchozí písemná podání.
2. Žalobkyně zdůraznila, že podstatou žaloby je teze, že odvolání ve správním řízení bylo podáno včas. Žalobkyně je od počátku účastníkem podle § 27 odst. 1 s. ř. a nemělo jí být doručováno vyhláškou. Podmínka účastenství vyplývá dle žalobkyně z vlastnictví zpevněných ploch, které byly přímo dotčeny při rekonstrukci chodníků. Žalobkyně podala odvolání poté, co se o rozhodnutí správního orgánu prvního stupně dověděla, tedy dle žalobkyně včas. Odvolání žalobkyně bylo blanketní a nebyla řádně vyzvána k jeho

doplnění. Odvolání bylo bez výzvy zamítnuto. Dle žalobkyně jí svědčí vlastnictví ke zpevněným plochám, což prokázala doloženými důkazy, které navrhla k provedení. Základními vadami správního řízení je tak špatné doručování, nevyzvání k doplnění odvolání a jeho zamítnutí.

3. Žalovaný shrnul, že bylo doručováno veřejnou vyhláškou, a to i žalobkyni. Takto bylo žalobkyni doručeno, odvolání nebylo včas podáno, tudíž bylo pro opožděnost zamítnuto. Dle žalovaného nebyl důvod k výzvě k doplnění odvolání, jelikož žalovaný má za to, že odvolání bylo podáno po lhůtě. Žalovaný vyjádřil svůj názor, že má pochybnosti o vlastnictví zpevněných ploch, že má za to, že se jedná o zhodnocení veřejného prostranství.
4. Žalobkyně k výzvě soudu předložila originály rozhodnutí Magistrátu města Pardubice ze dne 29. 6. 1999, č. j. T 97/1721/99/To, a kolaudačního rozhodnutí téhož stavebního úřadu ze dne 10. 11. 2000, č. j. T/97/1721/99/00/To. Soud konstatoval, že předložené originály se shodují s kopiemi založenými v soudním spise. Žalobkyně dále předložila situační výkres Rekonstrukce a přístavba č. p. X Ohrazenice – Pardubice, kdy originál byl založen do spisu. Žalobkyně dále k důkazu navrhla fotodokumentaci z místa stavby, kupní smlouvu na koupi nemovitostí ve vlastnictví žalobkyně a k těmto nemovitostem se vztahující znalecký posudek. Faktury za vybudování zpevněných ploch. Posledním důkazním návrhem byl účastnický výsledek žalobkyně.
5. Žalovaný nevznesl důkazní návrhy.
6. Soud k důkazu sdělil podstatný obsah rozhodnutí Magistrátu města Pardubice ze dne 29. 6. 1999, č. j. T 97/1721/99/To, a kolaudačního rozhodnutí téhož stavebního úřadu ze dne 10. 11. 2000, č. j. T/97/1721/99/00/To. Dále pak k důkazu sdělil obsah a předložil stranám k nahlédnutí situační výkres „Rekonstrukce a přístavba č. p. X“. Další žalobkyní navrhované důkazy (fotodokumentace, kupní smlouva, znalecký posudek, faktury, účastnický výsledek) soud pro jejich nadbytečnost neprovedl.
7. Závěrem žalobkyně setrvala na návrhu na zrušení napadeného rozhodnutí a vrácení věci k dalšímu řízení žalovanému. Žalovaný nadále navrhoval zamítnutí žaloby.

VII. Posouzení věci krajským soudem

8. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí v řízení podle části třetí, hlavy první zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“) v mezích žalobních bodů, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1, 2 s. ř. s.).
11. Žaloba je důvodná.
12. Krajský soud z obsahu správního spisu zjistil, že správní orgán prvního stupně ve věci rozhodl rozhodnutím ze dne 23. 3. 2021, č. j. MmP 30368/2021 o vydání společného povolení, jímž byl schválen stavební záměr „Rekonstrukce chodníku v ul. Pohránovská, vč. odstavných ploch“, SO 101 – Chodníky a parkovací plochy na pozemcích p. č. Xa (ostatní plocha), Xb (ostatní plocha), Xc (ostatní plocha), Xd (ostatní plocha). Uvedené rozhodnutí bylo žalobkyni doručováno veřejnou vyhláškou. Proti rozhodnutí správního orgánu prvního stupně podala žalobkyně dne 28. 12. 2021 blanketní odvolání s odůvodněním, že předmětné rozhodnutí bylo doručeno až dne 10. 12. 2021 prostřednictvím právního zástupce, který toho dne nahlédl do spisu dané stavební věci a

s obsahem rozhodnutí se seznámil. Dále žalobkyně uvedla, že odvolání podává v zákonné lhůtě a že bude doplněno do 15 pracovních dnů. Odvolání doplněno nebylo. Žalovaný přezkoumal podle § 89 odst. 2 správního řádu napadené rozhodnutí a řízení, které mu předcházelo, a shledal, že odvolání bylo podáno mimo stanovenou lhůtu a jako opožděné jej zamítl podle § 92 odst. 1 správního řádu.

13. V nyní vedeném řízení se krajský soud zabýval tím, zda byly splněny podmínky pro postup žalovaného podle § 92 odst. 1 správního řádu, tedy zda bylo namístě odvolání žalobkyně zamítnout jako opožděné.
14. Krajský soud především shledal důvodnost základní žalobní námitky žalobkyně, že žalovaný pochybil, když ji nevyzval k odůvodnění blanketně podaného odvolání. Platí, že podle ustanovení § 89 odst. 2 správního řádu odvolací správní orgán přezkoumává správnost napadeného rozhodnutí jen v rozsahu odvolacích námitek. Blanketní odvolání tedy žalobkyně postrádá jednu z podstatných náležitostí, a to jsou odvolací důvody, které spočívají ve specifikaci toho, v čem účastník spatřuje nezákonnost rozhodnutí nebo vadu řízení. Neobsahuje-li odvolání odvolací námitky, není-li v něm uvedeno, v čem je spatřován rozpor s právními předpisy nebo nesprávnost rozhodnutí nebo vady řízení, jež předcházelo vydání rozhodnutí, je správní orgán podle § 37 odst. 3 správního řádu za použití § 93 odst. 1 správního řádu povinen vyzvat odvolatele k odstranění vad podání a poskytnout mu k tomu přiměřenou lhůtu. V posuzované věci žalovaný o odvolání žalobkyně rozhodl, aniž by ji vyzval k odstranění vad odvolání, což představuje podstatnou vadu řízení.
15. Tato podstatná vada řízení ve svém důsledku vedla k tomu, že napadené rozhodnutí nelze považovat za věcně správné a tedy ani zákonné. V úzké souvislosti s prve zmíněným žalobním bodem totiž žalobkyně nastolila také otázku věcné správnosti napadeného rozhodnutí, tedy správnosti závěru žalovaného, že žalobkyně podala odvolání opožděně, a tedy bylo na místě je pro to zamítnout. Žalobkyně v této souvislosti namítala, že odvolání podala včas, a to v souladu s § 84 odst. 1 správního řádu. Podle tohoto ustanovení platí, že osoba, která byla účastníkem, ale rozhodnutí jí nebylo správním orgánem oznámeno, může podat odvolání do 30 dnů ode dne, kdy se o vydání rozhodnutí a řešení otázky, jež byla předmětem rozhodování, dozvěděla, nejpozději však do 1 roku ode dne, kdy bylo rozhodnutí oznámeno poslednímu z účastníků, kterým ho správní orgán byl oznámil; zmeškání úkonu nelze prominout. Ustanovení tohoto odstavce neplatí pro účastníky uvedené v § 27 odst. 1.
16. Žalobkyně tvrdila, že je účastnicí správního řízení uvedenou v § 94 písm. c) stavebního zákona, z pohledu správního řádu pak účastnicí uvedenou v § 27 odst. 1 správního řádu.
17. Podle § 27 odst. 1 správního řádu platí, že účastníky řízení jsou v řízení o žádosti žadatel a další dotčené osoby, na které se pro společenství práv nebo povinností s žadatelem musí vztahovat rozhodnutí správního orgánu, v řízení z moci úřední pak dotčené osoby, jimž má rozhodnutí založit, změnit nebo zrušit právo anebo povinnost nebo prohlásit, že právo nebo povinnost mají anebo nemají. Podle § 27 odst. 2 správního řádu jsou účastníky též další dotčené osoby, pokud mohou být rozhodnutím přímo dotčeny ve svých právech nebo povinnostech. Podle § 27 odst. 3 správního řádu účastníky jsou rovněž osoby, o kterých to stanoví zvláštní zákon. Nestanoví-li zvláštní zákon jinak, mají postavení účastníků podle odstavce 2, ledaže jim má rozhodnutí založit, změnit nebo zrušit právo

nebo povinnost nebo prohlásit, že právo nebo povinnost mají anebo nemají; v tom případě mají postavení účastníků podle odstavce 1.

18. Podle § 94k stavebního zákona platí, že účastníkem společného územního a stavebního řízení je
- a) stavebník,
 - b) obec, na jejímž území má být požadovaný stavební záměr uskutečněn,
 - c) vlastník stavby, na které má být požadovaný stavební záměr uskutečněn, není-li sám stavebníkem, nebo ten, kdo má ke stavbě jiné věcné právo, není-li sám stavebníkem,
 - d) vlastník pozemku, na kterém má být požadovaný stavební záměr uskutečněn, není-li sám stavebníkem, nebo ten, kdo má jiné věcné právo k tomuto pozemku,
 - e) osoba, jejíž vlastnické právo nebo jiné věcné právo k sousedním stavbám anebo sousedním pozemkům nebo stavbám na nich může být společným povolením přímo dotčeno.
19. Postavení účastníků řízení dle stavebního řádu se věnoval Nejvyšší správní soud ve svém rozhodnutí ze dne 28. 8. 2009, č. j. 5 As 5/2009-76, v němž uvedl, že stavební zákon vymezuje účastníky řízení odchýlně od obecné právní úpravy ve správním řádu. Z hlediska kategorizace účastníků stavebního řízení je však nutné posoudit, kdo z okruhu účastníků stanovených stavebním zákonem je účastníkem ve smyslu ustanovení § 27 odst. 1 písm. a) správního řádu, tj. je mu rozhodnutím ukládána povinnost strpět zásah do vlastnického práva.
20. Žalobkyně tvrdila, že je vlastnící staveb zpevněných ploch na pozemku parc. č. Xc, tj. na pozemku přímo dotčeném záměrem. Tvrdila, že tyto stavby zpevněných ploch byly v důsledku realizace předmětného záměru částečně zničeny, odstraněny. Krajský soud k tomu provedl důkaz rozhodnutím Magistrátu města Pardubice ze dne 29. 6. 1999, č. j. T 97/1721/99/To (stavební povolení), kolaudačním rozhodnutím téhož stavebního úřadu ze dne 10. 11. 2000, č. j. T/97/1721/99/00/To, a situačním výkresem Rekonstrukce a přístavba č. p. X. Ze zmíněného stavebního povolení krajský soud zjistil, že stavebníkům Ing. Pavlovi a Evě Vanýskovým byla povolena stavba „Přestavba, přístavba a půdní vestavba rodinného domu čp. X v X – b.j. 4 + 1“. Součástí povolené stavby bylo také přeložení a realizace nových povrchů stávajících zpevněných ploch na veřejném pozemku parc. č. Xc – chodníku z betonové dlažby 30/60, příjezdu ke garáži přes zelený pás a přístupu k brance, a to na náklad stavebníků. Ze zmíněného kolaudačního souhlasu krajský soud zjistil, že stavebníkům X bylo povoleno užívání souboru staveb - rodinného domu č. p. X včetně – kromě jiného – zpevněných ploch příjezdu na pozemku parc. č. Xc. Ze situačního výkresu s barevným rozlišením zjistil krajský soud situaci (polohu) zpevněných ploch na pozemku parc. č. Xc.
21. Na pozemku parc. č. Xc byl přímo realizován záměr, povolený napadeným rozhodnutím. Krajský soud z toho dovodil, že není najisto postaveno, zda žalobkyně (resp. její právní předchůdce) měla být účastníkem správního řízení podle § 27 odst. 1 správního řádu. V případě, že by takovým účastníkem byla, pak by bylo třeba považovat jí podané odvolání za včasné, neboť by jí nemohlo být účinně doručeno veřejnou vyhláškou. Na tom nemůže ničeho změnit ani uplynutí odvolacích lhůt ostatním účastníkům, ani skutečnost, že předmětná stavba byla již realizována a kolaudována. Platí přitom, že okruh účastníků

řízení zkoumají správní orgány z úřední povinnosti. K vyjasnění otázky účastenství žalobkyně je ovšem třeba ozřejmit, zda je žalobkyně vlastnící staveb dotčených záměrem, tedy vlastnící zpevněných ploch na pozemku parc. č. Xc, a pokud ano, zda tyto byly skutečně v důsledku realizace záměru částečně zničeny či odstraněny. Krajský soud zde připomíná zásadu, že za účastníka má být v pochybnostech považován i ten, kdo tvrdí, že je účastníkem, dokud se neprokáže opak (§ 28 odst. 1 správního řádu). Tuto zásadu je pak třeba aplikovat nejen na otázku účastenství jako takového, ale i na otázku, do které kategorie účastníků řízení podle správního řádu a zvláštního zákona (zde stavebního zákona) žalobkyně spadá. Důkazní břemeno ohledně prokázání opaku (tj. nedostatku podmínek pro účastenství v řízení té či oné kategorie) nesou správní orgány. Jakkoli je tedy v projednávané věci otázka účastenství žalobkyně ve správním řízení otázkou ne zcela triviální, správní orgány to nezbavuje povinnosti učinit v tomto směru potřebná skutková zjištění a provést jejich právní posouzení. Bez tohoto posouzení není možné učinit závěr o opožděnosti odvolání. Zde je zřejmý vliv zmíněné procesní vady (spočívající v tom, že žalobkyně nebyla vyzvána k odstranění vad odvolání) na zákonnost napadeného rozhodnutí. Lze totiž předpokládat, že kdyby žalobkyně bývala byla vyzvána k odstranění vad odvolání (jak to předpokládá správní řád), bývala by mohla svou argumentací buď závěr žalovaného o opožděnosti odvolání korigovat, anebo jej přimět k tomu, aby se s otázkou jejího účastenství v řízení řádně vypořádal. Takto se však žalovaný otázkou účastenství žalobkyně v řízení vůbec nezabýval, což činí rozhodnutí žalovaného částečně nepřezkoumatelným. Je třeba poznamenat, že řízení ve správním soudnictví je koncipováno jako přezkumné, tj. zásadní otázky mají být řešeny přednostně v řízení před správními orgány. V řízení před nimi má ležet těžiště dokazování a jejich činnost zpravidla nepřísluší správnímu soudu nahrazovat, tím méně tam, kde je na místě zásadní rozsáhlé nebo zásadní doplnění skutkových zjištění. Proto i v tomto případě ponechává krajský soud konečné závěry na správních orgánech.

VIII. Závěr a náklady řízení

22. Krajský soud na základě výše uvedeného shledal žalobu důvodnou, podle § 76 odst. 1 s. ř. s. zrušil napadené rozhodnutí pro nepřezkoumatelnost a proto, že skutkový stav, který vzal správní orgán za základ napadeného rozhodnutí, nemá oporu ve spisech a vyžaduje zásadní doplnění. Současně podle § 78 odst. 4 s. ř. s. vyslovil, že se věc vrací žalovanému k dalšímu řízení.
23. Právním názorem, který vyslovil soud ve zrušujícím rozsudku, je v dalším řízení správní orgán vázán (§ 78 odst. 5 s. ř. s.). Správní orgány především napravit vadu řízení a vyzvou žalobkyni k odstranění vad odvolání. Následně se budou (případně i z úřední povinnosti) zabývat otázkou účastenství žalobkyně v předmětném správním řízení: postaví najisto, do které z kategorií účastníků podle § 94k stavebního zákona a § 27 správního řádu žalobkyně spadá. Od toho se bude odvíjet posouzení otázky, kdy bylo žalobkyni řádně doručeno rozhodnutí správního orgánu prvního stupně. Pokud správní orgány učiní závěr, že žalobkyni mělo být doručováno osobně, k případnému doručení veřejnou vyhláškou nebudou přihlížet. Od okamžiku řádného doručení se pak bude odvíjet běh odvolací lhůty. Její dodržení správní orgány znovu řádně posoudí a na to navážou odpovídajícím závěrem o opožděnosti či včasnosti odvolání. V případě, že dojdou k závěru, že odvolání bylo podáno včas, a budou-li pro to splněny další zákonné podmínky, o odvolání věcně rozhodnou.

24. Zrušil-li soud rozhodnutí správního orgánu ve věci, v níž sám prováděl dokazování, zahrne správní orgán v dalším řízení tyto důkazy mezi podklady pro nové rozhodnutí (§ 78 odst. 6 s. ř. s.).
25. Výrok o nákladech řízení se opírá o ustanovení § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobkyně byla ve věci zcela úspěšná, náleží jí tak právo na náhradu nákladů řízení. Náklady řízení představuje předně zaplacený soudní poplatek ve výši 3 000 Kč. Žalobkyně byla v řízení zastoupena advokátem, náleží jí proto náhrada nákladů právního zastoupení. Advokát vykonal celkem 4 úkony právní služby (převzetí a příprava zastoupení, sepis a podání žaloby, porada s klientem 22. 9. 2023, účast u jednání 27. 9. 2023). Sazba za jeden úkon právní služby činí podle § 9 odst. 4 písm. d) a § 7 bodu 5. vyhlášky č. 177/1996 Sb., advokátní tarif, částku 3 100 Kč, celkem za 4 úkony 12 400 Kč. Advokátu dále náleží paušální náhrada hotových výdajů za 4 úkony po 300 Kč, celkem 1 200 Kč (§ 13 odst. 3 advokátního tarifu). Zástupci žalobce dále náleží v souvislosti s jednáním dne 27. 9. 2023 cestovné osobním vozidlem Škoda Superb ve výši 1 858 Kč (účtovaná vzdálenost 248 km, průměrná spotřeba dle TP 0,052 l/km, palivo NM, cena paliva dle prováděcího právního předpisu 44,10 Kč/l, náhrada za opotřebení dle téhož 5,20 Kč/km), promeškaný čas k jednání dne 27. 9. 2023 v rozsahu 9 půlhodin po 100 Kč (§ 14 odst. 3 advokátního tarifu), celkem 900 Kč. Advokát je plátcem DPH, náleží mu proto náhrada za tuto daň ve výši 3 435,18 Kč. Celkem žalobci náleží náhrada nákladů řízení ve výši 22 793,18 Kč. Platební místo bylo určeno v souladu s § 149 odst. 1 o. s. ř. ve spojení s § 64 s. ř. s., přiměřená lhůta k splnění povinnosti pak v souladu s § 160 odst. 1 o. s. ř. ve spojení s 64 s. ř. s. Krajský soud žalobkyni nepřiznal náhradu nákladů právního zastoupení spočívající v odměně advokáta za 1 úkon právní služby – poradu dne 19. 5. 2023. Krajský soud dospěl k závěru, že se nejedná o účelně vynaložené náklady, neboť vyjádření žalovaného ze dne 26. 4. 2023 nevneslo do řízení žádnou novou argumentaci, na kterou by bylo třeba reagovat, např. replikou (žalobkyně tak ostatně ani neučinila).

Poučení:

Rozsudek, který byl doručen účastníkům, je v právní moci.

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje,

vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Pardubice 27. září 2023

JUDr. Jan Dvořák v. r.
předseda senátu